

Draga braćo i sestre u Kristu!

Slavljem Večernje u čast blaženog Alojzija Stepinca započeli smo Peto i posljednje zasjedanje Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije. Vjerujem da nas danas sve obuzima neopisiva radost i zahvalnost Božjoj providnosti za dar i milost što nam je dano biti dionicima ovoga povlaštenog događaja u kojem Crkva osjeća osobitu prisutnost i djelovanje Duha Svetoga. Naše današnje okupljanje u dvorani *Vijenac* Nadbiskupijskog pastoralnog instituta, koja je tijekom više od godine dana, od svetkovine Bezgrješnog začetca Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 2016. godine, sinodska aula Crkve zagrebačke, za članice i članove te sve suradnike naše Sinode od posebnog je značenja.

Prvi put u povijesti drevne Crkve zagrebačke našli su se zajedno predstavnici čitavog svetog Naroda Božjega ove partikularne Crkve, okupljeni na Sinodi u jednakom kršćanskom dostojanstvu što znakovito očituje i raspored mjesta u sinodskoj dvorani. Ovdje su na zajedničkom zadatku članovi Sinode: biskupi, prezbiteri i đakoni, predstavnici osoba posvećenog života naše Nadbiskupije, te predstavnici Kristovih vjernika laika, tog najbrojnijeg dijela Crkve zagrebačke. Sve vas srdačno pozdravljam. Ovdje ste u kući svoje Crkve. Zahvaljujem vam na ustrajnosti, sudjelovanju i dragocjenom doprinosu radu Sinode.

Ponajprije s ovog mjesta radosno izražavam dobrodošlicu i od srca pozdravljam uzoritog kardinala Vinka Puljića, nadbiskupa metropolita vrhbosanskog i predsjednika Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, što se spremno odazvao našem pozivu da prisustvuje Petom zasjedanju Sinode Crkve zagrebačke. Želeći mu puno ustrajnosti u pripremi nadbiskupijske sinode, rado očekujemo njegovu pozdravnu riječ koju će nam uputiti prema dnevnom redu ovoga zasjedanja.

Ova naša Sinoda Zagrebačke nadbiskupije ulazi u slijed tridesetak sinoda drevne Crkve zagrebačke. Ali budući da je ova časna biskupska Stolica bulom blaženog pape Pija IX. »*Ubi primum placuit*«, dana 11. prosinca 1852. godine, uzdignuta u nadbiskupsko metropolitansko središte, ova naša Sinoda je druga po redu nadbiskupijska sinoda, nadovezujući se tako na onu prvu koju je godine 1925. održao moj časni predšasnik nadbiskup dr. Antun Bauer.

Puno je vremena prošlo od Sinode koja je održana u prvim desetljećima dvadesetog stoljeća, a razne su se promjene dogodile na crkvenom i društvenom polju te smo se kako u pripremi tako i u održavanju Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije našli pred zadatkom za koji smo, bez prethodnog iskustva, sami trebali krčiti putove za oblikovanje načina i metoda, kako glede organizacije tako i glede odvijanja samih zasjedanja.

Zahvaljujem Bogu što sam u višegodišnjoj biskupskoj službi imao prigodu sudjelovati na više biskupskih sinoda u Rimu koje, iako imaju drukčije i narav i svrhu, ipak su poslužile kao nadahnuće u traženju prikladnog puta da bi se moglo, uzimajući u obzir posebnost životnosti naše mjesne Crkve, iznaći način rada koji će u zadanim okolnostima omogućiti što potpunije i slobodnije sudjelovanje svih članova Sinode.

S ovim zasjedanjem neće biti zaključeni svi sinodski zadaci. Naime, danas će se izvršiti glasovanje o prijedlozima, propozicijama izrađenim na temelju interventna na Četvrto tematsko područje o Crkvi zagrebačkoj u hrvatskom društvu, što nam ih je pripremila Povjerenstvo u sastavu: mons. dr. Stjepan Baloban, voditelj i članovi: mons. Zlatko Koren, s. Jelena Lončar, gospođa Blaženka Jančić i prof. dr. Gordan Črpić. Oni su, kao što su to učinila i prijašnja povjerenstva, iščitali sve izrečene i u zakonitom roku

prispjele intervente i oblikovali 47 prijedloga za glasovanje. Njima zahvaljujem za trud što su ga uložili i posao koji su uspješno obavili.

Svi izglasani prijedlozi sinodskih zasjedanja bit će sutra, na blagdan blaženog Alojzija Stepinca, u Euharistiji kojom ćemo označiti završetak sinodskih zasjedanja, predani meni kao dijecezanskom Nadbiskupu koji prema crkvenim dokumentima i Pravilniku Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije (čl. 27) određuje način priređivanja završnog dokumenta Sinode, jer prema odredbi kan. 466. Nadbiskupu pripada potpisivanje i proglašenje sinodskih izvjava i odluka, koje predaje Božjem narodu Zagrebačke nadbiskupije.

Draga braćo i sestre, iako Pravilnik naše Sinode, držeći se uputa općih crkvenih propisa, omogućuje da Nadbiskup može intervenirati u svakom trenutku sinodskog zasjedanja (*usp. čl. 24,3*), izabrao sam put aktivnog slušanja, izbjegavajući direktne intervente, osim uvodnih govora na početku zasjedanja i kraćih zaključnih obraćanja na kraju zasjedanja. Pozorno sam saslušao svaki intervent propitkujući svjetlom vjere na što i kamo Duh Sveti usmjerava Crkvu zagrebačku moleći za mudrost odozgo da nam svima proširi horizonte ne samo za ono što je korisno i prihvatljivo od mnogih, nego u prvom redu za ono što je u sebi istinito i kristovski autentično.

Želim i molim da Sinoda očituje našu volju da cijelim svojim bićem hoćemo slijediti Isusa Krista, da želimo uvijek postojano stajati i ostati na njegovoj strani, navješćujući ga kao svoga Spasitelja i Otkupitelja, kako bi po nama i po svim Kristovim vjernicima pozvanima na hod u novosti života Crkva zagrebačka odražavala lice našega Gospodina.

Želim, predrage članice i članovi Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije, od srca zahvaliti svakome od vas pojedinačno i svima zajedno na spremnosti kojom ste se založili u radu Sinode, za vaše doprinose, prijedloge, primjedbe, jednostavno za vaše sudjelovanje.

Odajem priznanje Predsjedništvu Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije, koje je koordiniralo rad sinodskih zasjedanja. Srdačno zahvaljujem tajniku Sinode preč. dr. Denisu Bariću, svim članovima Tajništva, te volonterima Sinode. Zahvaljujem voditeljima i članovima povjerenstava za tematska područja kao i članovima svih sinodskih komisija. Po Duhu Svetom i vama Sinoda je, kako nam poručuje papa Franjo u poruci prigodom završetka sinodskih zasjedanja koju ćemo sutra obznaniti, poziv svima nama da budemo svjedoci obnovljene »Pedesetnice« Crkve zagrebačke.

Toliki su djelo Sinode pratili molitvom, posebno naše redovničke zajednice kontemplativnog života. Trajno smo molili zagovor Presvete Bogorodice Marije, te svetaca i blaženika Crkve zagrebačke. Sinodu smo najavili na blagdan blaženoga Alojzija Stepinca. Iako su po planu sinodska zasjedanja trebala završiti na svetkovinu Krista Kralja u studenom prošle godine, zbog objektivnih ljudskih teškoća Providnost je i sam završetak sinodskih zasjedanja povezala s blagdanom blaženog mučenika Alojzija. S puno povjerenja blaženom Alojziju povjerali smo pripremu i odvijanje Sinode, a pod njegovu moćnu zaštitu stavljamo i provođenje sinodskog hoda u novosti života Crkve zagrebačke. Tako neka bude! Hvala.